Ετος Η'

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Σεπτεμβρίου Πέμπτη 1906

Αριθ. 385

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . . . *Δραχ.* **10**
Εν Τουρκίᾳ . . . . . 1/2 *τουρκικῆς λίρας*
Εν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ . . 1/2 *ἀγγλικῆς λίρας*

Ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπρίδην δικηγόρον
Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (*Οἷαν κέκτηται σημασίαν διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν ἡ ὁμόνοια τῆς Κρήτης*). — Μικρὰ Ἀσία (*ἡ ἐν Καρίᾳ κατάστασις τῶν Ἑλλήνων*). — Αἱ βουλγαρικαὶ θηριωδίαι (*μελέτη τοῦ κ. Δραγούμη*). — Ἀγγέλματα καὶ θρῦλοι. — Διαθήκη Μ. Ἀναγνωστοπούλου. — Νέα φάσις τοῦ κρητικοῦ ζητήματος. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Ἐπιφυλλίς

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1906

Ἡ καταιγὶς ἐκόπασε καὶ ἡ τρικυμία ἡ ἀπειληθεῖσα ἐν τῇ πατρίδι τοῦ Μίνως, πολὺ δεινοτέρα τῆς ἐγειρομένης συνήθως ἐν τῷ πλήττοντι τὰς ἀκτὰς αὐτῆς Μυρτῴῳ πελάγει, ἀτεσοβήθη.

Ἡ σύνεσις ἡ ἐκ τοῦ φόβου τοῦ χείρονος ἐπεκράτησε καὶ ἡ φιλοπατρία τῆς μεγίστης πλειονότητος τῶν ἀνδρείων νησιωτῶν κατίσχυσε τῶν ἀφθονώτατα ριφθέντων σπερμάτων τῆς διχονοίας καὶ τῆς δουλούσης καὶ τὰ ἰσχυρότατα τῶν ἐθνῶν ἔριδος διὰ τῆς οἰκειοθελοῦς καὶ ἀπεριστρόφου ὑποταγῆς εἰς τὰ κελεύσματα τοῦ βασιλέως καὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Πανελληνίου. Ὤ! πόσον αἰσιώτερα θὰ ἦσαν τὰ πράγματα τοῦ ἑλληνικοῦ, ἂν οὕτω ἀείποτε πάντα τὰ τμήματα τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος ἐφέροντο, ἐὰν πᾶσαι αἱ φιλοδοξίαι προσέκλινον πειθήνιοι πρὸς τὴν θέλησιν τῆς μητρὸς Ἑλλάδος.

Ὅπως δήποτε ὁ ἑλληνισμὸς διπλῆν χαίρει χαρὰν ἐπὶ τοῖς γενομένοις. Τῆς προθέσεως τῶν δυνατῶν νὰ μειώσωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐν Κρήτῃ κατεδείχθησαν ἅπαξ ἔτι τὰ δικαιώματα ταῦτα πολλῷ κραταιότερα καὶ ἡ μεστὴ ἀγανακτήσεως ὀδύνη τοῦ πανελληνίου ἐπὶ τῇ πρώτῃ διακοινώσει τῶν δυνάμεων ἡ ἀπεριστρόφως ἐκδηλωθεῖσα, ἡ παριδοῦσα πάντα φόβον καὶ πάντα κίνδυνον δὲν ἀποτελεῖ μόνον παρηγορώτατον μαρτύριον τῆς ἠθικῆς ρώμης, ἣν κέκτηται ὁ ἑλληνισμός, ὅταν πρόκηται νὰ ἀμυνθῇ ὑπὲρ τῆς φυλετικῆς αὐτοῦ ἀκεραιότητος, ἀλλ' ἐφανέρωσεν ἐν ταυτῷ, ὅτι καὶ ἡ βία αὐτὴ αἰσθάνεται τὸ ἐρύθημα τῆς ἐντροπῆς καὶ ἀναγκάζεται νὰ ὑποχωρήσῃ, ὅταν ἀντιμετωπίζῃ τῆς δικαίας ἀντιστάσεως τὴν θέλησιν. Κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος φεύγει μὲν τὴν νῆσον ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων *μὲ τὴν συνείδησιν μὲν ἥρεμον, διότι πιστῶς καὶ μετ' εἰλικρινοῦς ἀφοσιώσεως ἐξετέλεσε τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκόν του, μὲ τὴν καρδίαν δὲ πλήρη τῆς γλυκείας ἐλπίδος, ὅτι ἐν προσεχεῖ μέλλοντι θὰ ἀνατείλῃ ἡ εὐτυχὴς ἐκείνη ἡμέρα, καθ' ἣν οἱ πόθοι ἁπάντων ἡμῶν ἐκπληρωθήσονται τελείως*», ἀλλὰ κατὰ τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων τὴν ὑπόδειξιν ἀποστέλλεται ὁ πρῶτος διάδοχος τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου, διότι ἀνεγνώρισαν ἤδη οἱ τρανοὶ τῆς σήμερον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, *ὅτι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὀφείλει νὰ μεριμνᾷ περὶ τῆς εὐημερίας τῆς Κρήτης*.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἄλλη χαρὰ τοῦ Πανελληνίου εἶναι μεγάλη, ἴσως μεγαλειτέρα τῆς πρώτης, διότι ἡ συνείδησις αὐτῶν παρὰ πάσας τὰς περιπετείας τοῦ κρητικοῦ προβλήματος περὶ τῆς τελικῆς τύχης τῆς Κρήτης οὐδέποτ' ἐταράχθη ὑπὸ σπουδαίου φόβου. Ἀγάλλεται σήμερον τὸ Πανελλήνιον, διότι ἀπὸ νόου ἐπὶ χρόνον, ἔστω καὶ βραχύτατον, διεσκεδάσθη πᾶν νέφος φροντίδος καὶ μερίμνης, διότι νῦν τὸ πανελλήνιον ἐν τῇ κυρίᾳ τῆς λέξεως σημασίᾳ ἀτενῆ δύναται νὰ στρέψῃ τὴν προσοχήν του περισυλλέγον τὰς δυνάμεις του ἠθικὰς καὶ ὑλικὰς πρὸς βορρᾶν, ὅπου λύκοι ἄγριοι ὠρύονται ὑπὸ ἀνάνδρου ἑλληνοφόνου λύσσης ἐλαυνόμενοι, ὅπου βαρὺς καὶ ἀμείλικτος πρέπει νὰ καταπέσῃ τῆς Ἑλλάδος ὅλης ὁ βραχίων.

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Ἡ ἐν Καρίᾳ κατάστασις τῶν ἑλληνικῶν ὀρθοδόξων κοινοτήτων. — Ἀνήκουστος ἠθικὴ καὶ θρησκευτικὴ κατάπτωσις. — Οἱ ἐκ τούτου κίνδυνοι. — Τί τὸ πρακτέον

Γνώστης καὶ ἐπιτόπιος μελετητὴς τῶν πραγμάτων κατὰ παράκλησιν ἡμῶν συνέταξε τὴν κάτωθι ἔκθεσιν πρὸ πολλοῦ ἀποσταλεῖσαν ἡμῖν, δημοσιευομένην δὲ μολις σήμερον. Τῆς ἐκθέσεως ταύτης τὴν μελέτην συνιστῶμεν εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, εἰς τοὺς ἐκ τῆς Καρίας πολυταλάντους, ἐὰν ὑπάρχωσιν, ὁμογενεῖς, εἰς τὸν μικρασιατικὸν σύλλογον ἡ «Ἀνατολὴ», εἰς πάντα ἐπιφανῆ Μικρασιάτην, εἰς πάντα φιλόμουσον Ἕλληνα δυνάμενον νὰ συντελέσῃ εἰς ἀνόρθωσιν καταστάσεως, ἥτις οὐ μόνον ὄνειδος προστρίβει εἰς τὸ ἡμέτερον γένος, ἀλλὰ καὶ δεινοτάτους ἀπειλεῖ κινδύνους. Ἡ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔκθεσις ἔχει:

Καὶ διὰ τῶν ἀξιοτίμων Σμυρναϊκῶν φύλλων ἐξεικονίσθη πρό τινος ἡ κατάστασις τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ οἰκούντων ἀδελφῶν ἡμῶν, ὅτι εἶναι οἰκτροτάτη ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς θρησκείας, τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς παιδείας. Αἱ κοινότητες αὗται μικραὶ καὶ μεγάλαι ὑπὲρ τὰς 25 ἀριθμούμεναι εἶναι κρῖμα καὶ αἶσχος τῷ τε ἡμ. γένει καὶ τῇ Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ νὰ ἐγκαταλειφθῶσιν ἕρμαια τῆς τυφλῆς τύχης εἰς τὴν τελείαν ἐξόντωσιν καὶ ἐξαφανισμὸν συνεπείᾳ τῆς ἐσχάτης ἀμαθείας, ἥτις εἶναι ἡ μήτηρ τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς καταπτώσεως.

Ὁ περιηγούμενος τὴν χώραν τῆς Καρίας θὰ θαυμάσῃ πρὸ τοῦ ἐκπάγλου κάλλους τῆς φύσεως πεπροικισμένης ἄνωθεν ὑπὸ μυρίων χαρίτων τῆς διαπλάσεως τοῦ ἐδάφους καὶ τῆς ἀπαραβλήτου καὶ ἀνυπερβλήτου γονιμότητος αὐτοῦ. Θὰ ἐκπλαγῇ πρὸ τῶν μεγαλοπρεπῶν καὶ πολυδειράδων ὀρέων καὶ ἀπειροπληθῶν λόφων, πρὸ τῶν πολυσχιδῶν κόλπων καὶ μυχῶν, πρὸ τῶν ὡραίων πεδιάδων καὶ τῶν μαγευτικῶν κοιλάδων, πρὸ τῶν ἐκτεταμένων ὁροπεδίων τῶν παριστάντων τριώρωφον οὕτως εἰπεῖν φυσικὸν καλλιτέχνημα, οὗτινος τὴν πρώτην ὀροφὴν ἀποτελοῦσιν αἱ πεδιάδες, ἐν αἷς τὰ δημητριακὰ ἀφθονοῦσι μετὰ τῆς ἐλαίας καταλαμβανούσης τὰ ἄκρα αὐτῶν, τὴν δευτέραν ὀροφὴν ἀποτελοῦσιν αἱ περικαλλεῖς κοιλάδες, ἐν αἷς οἱ εὐανθεῖς λειμῶνες καὶ αἱ ἀδάπανοι νομαὶ τῶν ποιμνίων καὶ τῶν μελισσῶν, καὶ τὴν τρίτην, τὰ ὀροπέδια, ἐν οἷς ἡ πεύκη καὶ ἡ πίτυς ἀφθονοῦσιν. Τὴν εὐδαίμονα ταύτην φύσιν τοῦ ἐδάφους λιπαίνουσι καὶ δροσίζουσιν οἱ βρίθοντες ποταμοὶ καθιστάντες αὐτὴν γονιμωτάτην μετὰ τοῦ λάμποντος καὶ θερμαίνοντος ἡλίου. Εἶναι χώρα ἀείποτε λουομένη ὑπὸ τοῦ ὕδατος, τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ φωτός.

Καὶ ὅμως εἰς τοιαύτην εὐδαίμονα χώραν εἰσέτι δὲν ἐφυτεύθη καὶ δὲν ἐκαλλιεργήθη τὸ καλλίκομον καὶ καλλίκαρπον δένδρον τῆς παιδείας, εἰς τὴν παντελῆ ἔλλειψιν τῆς ὁποίας ὀφείλεται ἡ θρησκευτικὴ κατάπτωσις καὶ ἀδιαφορία, καὶ ὁ ἠθικὸς καὶ ὑλικὸς μαρασμός.

Ὅτι δὲ οἱ λόγοι οὗτοι στηρίζονται ἐπὶ τῆς ἀηττήτου καὶ ἱερᾶς ἀληθείας καὶ κυροῦνται ὑπὸ τοῦ κράτους αὐτῆς ἀποδεικνύουσιν αὐτὰ τὰ πράγματα.

Ὡς πληροφορούμεθα αἱ χριστιανικαὶ παροικίαι Κουρενίου, Ἀσινίου*), Κεράμου**), ἡ κοινότης Γιουκσέκκουμ καί τινα μικρὰ χωρία τῆς Τάτσας στεροῦνται εὐκτηρίων οἴκων καὶ ἱερέων. Οἱ ἐν Κεράμῳ χριστιανοὶ ἀποθνήκοντες θάπτονται πολλάκις ἄνευ ἱερέως.

Οἱ ἐν Ταλιανίῳ κοινότητι καθ' ὁλοκληρίαν χριστιανικῇ ἀριθμούσῃ 200 χριστιανικὰς οἰκογενείας μεταλαμβάνουσιν ἐνίοτε διὰ τοῦ μικροῦ διδασκάλου, ἀποθνήσκοντες δὲ θάπτονται ὑπ' αὐτοῦ ἐκτελοῦντος καθήκοντα ἱερέως ὁσάκις οὗτος ἀπουσιάζει. Οἱ ἱερεῖς εἶναι ἐλάχιστοι καὶ ἀνεπαρκεῖς ἐστερημένοι τοῦ φωτὸς τῆς παιδείας.

Εἰς πολλὰς κοινότητας ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως θρησκευτικῆς ἀγωγῆς οἱ ἄνθρωποι οὐδέποτε ἐπάτησαν τὸν οὐδὸν τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐκοινώνησαν τῶν ἀχράντων μυστηρίων οὔτε ἐξωμολογηθησαν.

Οἱ δὲ ἐν Τάτσᾳ χριστιανοὶ ἐτόλμησαν μάλιστα ἐκ τῶν προὐχόντων νὰ εἴπωσί τινι παρεπιδημοῦντι τὸ ἑξῆς ἀσεβὲς καὶ ἐμπαικτικὸν τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου τοῦ ἁγίου βαπτίσματος «ἐὰν ὁ Χριστός μας »καταδέχτηκε δίχως παπᾶ νὰ βαπτισθῇ στὸ ποτάμι, »τί πειράζει καὶ ἡμεῖς δίχως παπᾶ νὰ βαπτίζωμεν »τὰ παιδιά μας στὴ θάλασσα!» Ὁ θεῖος λόγος οὐδέποτε εἰς τὰς μεγάλας χριστιανικὰς κοινότητας τῆς χώρας ταύτης ἀκούεται νὰ παρηγορήσῃ νὰ συμβουλεύσῃ τοὺς χριστιανούς. Οὐδέποτε δὲ ἠκούσθη εἰς τὰς μικρὰς κοινότητας καὶ παροικίας.

Ἄξιον δὲ ἀναγραφῆς καὶ τοῦτο, ὅπερ ἐδημοσιεύθη καὶ ἐν τοῖς Σμυρναϊκοῖς φύλλοις, ὅτι δηλ. παρευρεθέντος ποτὲ τοῦ ἁγίου Ἡλιουπόλεως εἴς τι περίχωρον τῆς Ἁλικαρνασσοῦ ὀνομαζόμενον «Κεφαλοῦκα», οἱ χριστιανοὶ τῆς κοινότητος ταύτης ἐκθάψαντες 30 νεκροὺς ἔφερον τὰ ὀστᾶ ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας ἀποτελέσαντες 30 μικροὺς σωροὺς ὀστῶν, ἵνα μνημονεύσῃ αὐτὰ ὁ ἅγ. Ἡλιουπόλεως. Πλεῖστα δύναταί τι νὰ παραθέσῃ ἀντιθρησκευτικὰ καὶ πλήρη δεισιδαιμονίας παραδείγματα ἐλέγχοντα τὴν θρησκευτικὴν κατάπτωσιν ἢ μᾶλλον ἀπώλειαν τῆς θρησκείας εἰς τὰ χριστιανικὰ τῆς Καρίας μέρη.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἠθικὴ παράλυσις εἶναι ἀνάλογος τῆς θρησκευτικῆς καταστάσεως τῶν χριστ. τούτων κοινοτήτων.

Διαζύγια ἐπὶ διαζυγίων συμβαίνουσιν, εἰς αὐτὰς δὲ τὰς μεγαλειτέρας χριστ. κοινότητας τῆς Καρίας θεωρεῖται ἁπλουστάτη ἡ συνήθεια καὶ ἀπαρατήρητον κακὸν ὑπολαμβάνεται τὸ διαζύγιον.

Ἐν Βεϊντζικίῳ χριστ. κοινότητι ἀνεφάνη πέρυσι ληστοσυμμορία φοβερὰ διασαλεύσασα τὴν ἡσυχίαν τῶν χριστιανῶν καὶ τῶν φιλησύχων ὀθωμανῶν τῆς χώρας ταύτης, καὶ μικροῦ δεῖν τοῦτο μέγιστον κακὸν προὐξένησε τοῖς χριστιανοῖς τῆς Καρίας Ἡ μέθη, τὸ χαρτοπαίγνιον, ἡ ὀκνηρία, ἐξ ὧν ἡ ἐντελὴς πενία καὶ τὰ κακουργήματα, μαστίζουσι τοὺς χριστιανοὺς τῆς χώρας ταύτης. Πολλάκις ἐπεχείρησαν νὰ ἱδρύσωσι συλλόγους, τοὺς ὁποίους κατέστρεψαν καὶ μάλιστα οἱ ἰθύνοντες τὰ τῶν κοινοτήτων πράγματα διανεμηθέντες τὸ χρῆμα τῶν πτωχῶν πρὸς ἀλλήλους. Ἡ δὲ ἐκπαιδευτικὴ κατάστασις εἶναι πλέον οἰκτροτέρα, διότι ἐκ τῶν ὑπὲρ τὰς 25 χριστ. κοινοτήτων μόνον 4 κοινότητες ἔχουσι σχολεῖα δηλ. ἡ κοινότης Μυλάσων, Ἁλικαρνασσοῦ, Μούγλων καὶ Βεϊντζικίου. Οὐδεμία πλήρης ἀστική ὑπάρχει. Ἐξ ὅλων τῶν διδασκάλων τῶν ὀλιγίστων σχολείων ἔχουσι τὸ δικαίωμα μόνον 3-4 νὰ εἶναι τοιοῦτοι. Οἱ ἡμιμαθεῖς ἱερεῖς εἶναι οἱ διδάσκαλοι τῶν μικρῶν κοινοτήτων. Ἐν γένει ἡ κατάστασις τῆς παιδείας ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ παρὰ τοῖς χριστιανοῖς εἶναι ἀξιοθρήνητος ἐλλείψει σχολείων καὶ διδασκάλων, ἐλλείψει πόρων τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐκουσίων συνεισφορῶν, ἕνεκα τῆς ἀμουσίας τῶν χριστ. γονέων τῶν παίδων τῆς χώρας ταύτης. Εἶναι περιττὸν νὰ ἐνδιατρίψωμεν καὶ μακρηγορήσωμεν περὶ τῶν ζητημάτων τούτων. Γενικὴ ὑπάρχει τέφρα καὶ ἐρείπια, ὅσον ἀφορᾷ τὴν θρησκείαν, τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν παιδείαν τῶν χριστιανῶν τῆς Καρίας. Δύναται ἓν καὶ μόνον φύσημα μιᾶς προσηλυτιστικῆς προπαγάνδας νὰ σαρώσῃ τὴν ὀρθοδοξίαν καὶ νὰ ἐξαλείψῃ αὐτὴν ἐκ τῆς χώρας ταύτης εἰς αἰώνιον στιγματισμὸν καὶ καταδίκην τῆς Μητρὸς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, δι' ἃ θὰ εὐθύνωνται οἱ ταγοὶ τῆς θρησκείας καὶ τοῦ γένους.

Τὰ ὀλέθρια ταῦτα κακὰ λαβόντες ὑπ' ὄψει οἱ κάτοικοι τῶν μεγαλειτέρων χριστιανικῶν τῆς Καρίας κοινοτήτων Ἁλικαρνασσοῦ Μυλάσων καὶ Μούγλων συνέταξαν αἴτησιν παρακλητικὴν εἰς τὰ σεπτὰ Πατριαρχεῖα καὶ ὑπέβαλον πρό τινος ταύτην τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ. Εἴμεθα εὐέλπιδες καὶ βέβαιοι, ὅτι ἡ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία λαβοῦσα ὑπὸ τὴν πατρικὴν Αὐτῆς μέριμναν τῶν ἀπολλυμένων τούτων προβάτων τὰς δικαίας ἀπαιτήσεις, θὰ σπεύσῃ, διότι ὁ χρόνος ἐπείγει, νὰ πληρώσῃ τὸν ἱερώτατον πόθον καὶ τὸ αἰώνιον ὄνειρον τῶν δυστυχῶν τούτων χριστιανῶν, οἵτινες ἀναξιοπαθοῦσιν, ὡς ἐπλήρωσε καὶ τὸν ἱερὸν πόθον τῶν χριστιανῶν τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν συστήσασα Μητρόπολιν καὶ διορίσασα καὶ ἀποστείλασα Μητροπολίτην. Οὐδαμῶς δὲ θέλει κωφεύσει, ἀλλὰ θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὸ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ὅτι ὁ καλὸς ποιμὴν ὁ ἀπολλὺς ἐκ τῶν ἑκατὸν προβάτων τὸ ἕν, ἀφήνει τὰ 99 τὰ μὴ πεπλανημένα καὶ τρέχει ὄπισθεν τοῦ ἑνός, ὅταν δὲ εὕρῃ αὐτό, χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς 99 τοῖς μὴ πεπλανημένοις.

Πλὴν τῶν ἀνωθι εἰρημένων οὐσιωδεστάτων λόγων τῶν ὑπαγορευόντων τὴν ἄμεσον ἐνέργειαν τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας πρὸς τὴν ἀνασύστασιν τῆς ἐπισκοπῆς Καρίας καὶ τὸν διορισμὸν ρέκτου καὶ δραστηρίου ἐπισκόπου καὶ ἕτεροι λόγοι οὐχ ἧττον οὐσιώδεις φέρονται ὑποστηρίζοντες τὸ ζήτημα τοῦτο οἱ ἑξῆς: ἡ μεγάλη ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλιουπόλεως ἀπόστασις τῶν χριστιανικῶν κοινοτήτων τῆς Καρίας, τὸ ἀπόκεντρον καὶ ἀπομεμονωμένον τῆς χώρας ταύτης, τὰ δυσπρόσιτα καὶ ἀπόκρημνα ὄρη, οἱ ὁρμητικοὶ ποταμοί, οἱ κινδυνώδεις ἕνεκα τῶν λῃστῶν ἀπὸ Ἀϊδινίου εἰς τὴν Καρίαν δρόμοι, καὶ ἡ γεροντικὴ ἡλικία τοῦ Σεβασμιωτάτου ἁγίου Ἡλιουπόλεως, πάντα ταῦτα καθιστῶσι προβληματικὴν καὶ δύσκολον καὶ σχεδὸν ἀδύνατον τὴν συχνὴν ἐπίσκεψιν καὶ παρουσίαν τοῦ ἁγίου Ἡλιουπόλεως εἰς τὰς χριστ. τῆς Καρίας κοινότητας.

Ὁ διορισμὸς δὲ ἑνὸς ἐπισκόπου εἰς τὰς τλήμονας ταύτας καὶ δυστυχεῖς χριστ. κοινότητας οὐδαμῶς μειοῖ τὸ γόητρον τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Ἡλιουπόλεως, ἀλλὰ δόξαν καὶ αἴγλην προσδίδωσιν αὐτῇ οὔσῃ ἐπαρχίᾳ εὐρυτάτῃ καὶ τῇ ἐπαρχίᾳ Ἐφέσου αἱ πέντε αὐτῆς ἐπισκοπαὶ οὐ μόνον δὲν σμικρύνουσι τὴν ἐπαρχίαν οὐδαμῶς, ἀλλὰ μεγαλύνουσι καὶ ἐπαυξάνουσι τὸ γόητρον τῆς ἐπαρχίας Ἐφέσου. Ἐὰν δέ τις ἤθελε προβάλει ὡς λόγον οὐχὶ τὸ ὀλιγάριθμον τῶν χριστ. κοινοτήτων τῆς Καρίας, διότι εὑρίσκονται καὶ Μητροπόλεις τοῦ κλίματος τοῦ οἰκουμ. πατριαρχείου συγκείμεναι ἐκ 10 καὶ μόνον χριστ. κοινοτήτων, ἀλλὰ τὸ πενιχρὸν καὶ τὴν πτωχείαν τῶν χριστ. τῆς Καρίας κοινοτήτων πρὸς τὴν μὴ ἀνασύστασιν τῆς ἐπισκοπῆς, ἀπόδεικνύεται ἄπειρος τῶν θρησκευτικῶν πραγμάτων ἢ μᾶλλον ἀσεβής, διότι θεωρεῖ τὸν ποιμένα μᾶλλον ὡς Χρυσολόγον ἢ ὡς Χριστολόγον. Τοῦ ποιμένος ὁ σκοπὸς εἶναι νὰ μὴ χρυσολογῇ ἀλλὰ νὰ Χριστολογῇ, νὰ ἐπιβλέπῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἀγρύπνως τὸ λογικὸν ποίμνιον, νὰ ἐκδιώκῃ τοὺς λυμαινομένους αὐτὸ λύκους, νὰ παρηγορῇ νὰ θεραπεύῃ, νὰ σώζῃ διὰ τῆς σοφῆς αὐτοῦ διδασκαλίας καὶ πρὸ πάντων διὰ τῆς ἐναρμέου πολιτείας παρέχων ἑαυτὸν ζῶν παράδειγμα ἁγιότητος καὶ ἀρετῆς τῷ ἑαυτοῦ λογικῷ ποιμνίῳ πρὸς τίμησιν, καθὰ λέγει ὁ θεῖος ἀπόστολος «δεῖ τὸν ἐπίσκοπον πρᾷον εἶναι σώφρονα νηφάλιον διδακτικόν». Εἰς ποιμένα δὲ τοιοῦτον, οἷον προϋποτίθησι καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον δηλ. ἀληθῆ καὶ καλὸν ποιμένα καὶ οὐχὶ μισθωτὸν εἰς τὸν σπείροντα τὰ πνευματικά, εἶναι χαλεπὸν καὶ μέγα νὰ θερίσῃ τὰ σαρκικά; ὡς λέγει καὶ ὁ αὐτὸς Ἀπόστολος «εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσωμεν;» Ἐκ μητρικοῦ καθήκοντος ἄρα ἐπιβάλλεται τῇ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ ἀναλογισαμένῃ τὸν προφανῆ καὶ ἀναπόφευκτον κίνδυνον τῶν χριστιανῶν τῆς Καρίας, νὰ σπεύσῃ ἵνα πληρώσῃ τὸν ἱερώτατον πόθον καὶ τὸ αἰώνιον ὄνειρον τῶν χριστιανῶν τῆς Καρίας, ὅπερ ἄλλως τε πρὸ ἱκανῶν ἐτῶν καὶ ἡ Α. Σ. ὁ ἅγιος Ἡλιουπόλεως ὡς ἐπίσκοπος τότε δι' αἰτήσεώς του πρὸς τὰ Σ. Πατριαρχεῖα ἐζήτησε καὶ ἐπεχείρησε νὰ λύσῃ.

*) Ὑπάρχει ναΐσκος σεσαθρωμένος.

**) Δὲν ἐπάγη αὕτη εἰς κοινότητα, εἰ καὶ εὑρίσκονται περὶ τὰς 35 οἰκογενείας διεσπαρμένας, ὧν τα τέκνα ἐξ ἑλληνοφώνων ὁμιλοῦσι τὴν ὀθωμανικὴν ἐλλείψει παιδείας.

ΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΘΗΡΙΩΔΙΑΙ
ΚΑΙ Η ΕΥΡΩΠΗ
1885-1906

(Ἰδὲ καὶ προηγούμενον φύλλον).

Ἐπειγόμεθα νὰ εἰσέλθωμεν εἰς ἐξέτασιν τῆς προθέσεως, ἥτις ἐν φανερᾷ ἢ ἐν συγκεκαλυμμένῃ συμπράξει ἐκίνησε καὶ κινεῖ κυβέρνησίν τε καὶ ἀρχὰς καὶ λαὸν ἐπὶ τὰ ἤδη ἐπαρκῶς πρὸς τὸ θέμα ἡμῶν περιγεγραμμένα ἔργα, εἰς ἀπόδειξιν τῶν ἀληθῶν αἰτίων καὶ καθορισμὸν τοῦ τε χαρακτῆρος καὶ τοῦ τελικοῦ σκοποῦ τῶν οὕτως ἐκ συστάσεως μεθοδικῶς ὠργανωμένων ἐπιθέσεων καὶ ἐπιβουλῶν, θέλοντες εἰδικώτερον νὰ ἐξετάσωμεν τὰ κατὰ τὰ ἔτη 1891-1892, καθ' ἃ ἡ ὑπὸ τὸν Σταμπούλωφ βουλγαρικὴ κυβέρνησις, ἐν πάσῃ ἐλευθερίᾳ καὶ χαρακτηριστικῇ τῆς πεποιθήσεως αὐτῆς ἐπὶ τὴν ἀδιαφορίαν καὶ τὴν ἀνοχὴν τῆς Εὐρώπης ἀφοβίᾳ, ὑπὸ τύπον νομοθετήματος ἐχάλκευσε τὸν χαλύβδινον μοχλόν, δι' οὗ ἐπείθετο ὅτι ἤθελε καταστάθῃ ἐν βραχεῖ χρόνῳ δυνατὴ ἐν γένει ἡ ἀπὸ τοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ρωμυλίᾳ ἐγχωρίου ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπόσπασις τοῦ πάντων ἰσχυροτάτου ἀμυντικοῦ ὀργάνου, τῆς ἐν τῇ ἐθνικῇ γλώσσῃ παιδεύσεως, δι' οὗ, τῇ ἐγκρίσει αὐτῆς τῆς Μεγάλης Εὐρωπαϊκῆς Χορείας, ἐν Βερολίνῳ ἐφαίνετο πιστευόμενον ὅτι τελεσφόρως ἠσφαλίζετο εἰς τοὺς Ἕλληνας ἡ διάσωσις τῆς ἐθνικῆς αὐτῶν ὑποστάσεως.

Κατὰ μῆνα Νοέμβριον τοῦ 1891, ἐκτελεστὴς τῶν ἐχθρικῶν τούτων βουλευμάτων, ὁ τότε ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Παιδείας Ζίφκωφ προσεκόμιζεν εἰς τὴν Σοβράνιε ἐκπαιδευτικὸν νομοσχέδιον, ἐν ᾧ περιελαμβάνοντο καὶ διατάξεις εἰδικαὶ ὑποχρεωτικῶς εἰσάγουσαι καὶ εἰς τὰ σχολεῖα τῶν Ἑλληνικῶν κοινοτήτων τὴν ἐν βουλγαρικῇ γλώσσῃ ἐκπαίδευσιν, ἐπὶ καταπατήσει τῶν δικαιωμάτων ἅτινα ἐν ἰσότητι πρὸς τὰ περὶ βουλγαρικῆς ἐκκλησίας καὶ παιδείας ὡρισμένα ἀνεγνώρισαν εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς Μουσουλμάνους ἥ τε ἐν Βερολίνῳ Συνθήκη καὶ οἱ ἐπακολουθήσαντες εἰς αὐτὴν καὶ ἐγκεκριμμένοι ὑπὸ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων Ὀργανισμοί. Τὸ δὲ νομοσχέδιον ἅμα κατατεθὲν καὶ ἐψηφίσθη εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν.

Ἐπὶ τούτοις καὶ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐξ Ἀθηνῶν ἀνεκοινώθησαν εἰς τὴν βουλγαρικὴν κυβέρνησιν ἀντιρρήσεις, εἰς ἃς, ἀγαθὰς μὲν προαιρέσεις ἐπιδεικνύοντες, ἀλλὰ καὶ προσποιούμενοι στενοχω-

ρίαν πολιτικήν, δ τε ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐν ταύτῃ δὲ καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, Γρηγόριος καὶ ὁ πρωθυπουργὸς Σταμπούλαφ ἀπήντων μὲν ἐπιρρίπτοντες τὴν εὐθύνην τῶν προτεινομένων εἰς τὴν ἀτεγκτον ἀπιμονὴν τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργοῦ Ζίρκωφ καὶ λέγοντες αὐτὸν στερρῶν καὶ ἀνοικονόμητον, ἀλλ' ὅπως δήποτε παρείχον ὑποσχέσεις τροποποιήσεως κατὰ τὴν δευτέραν—καὶ ἐπειτα κατὰ τὴν τρίτην—συζήτησιν τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νομοσχεδίου, ὅπερ προσέκρουσε εἰς τὰ ἀξιούμενα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων δίκαια. Τοὺς τοιούτους πραδόξους τρόπους τοῦ πανισχύρου πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ σπουδαίου ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς ὑποθέσεσι συναγέτου αὐτοῦ ὑπεδέχετο, ὡς εἰκός, δυσπιστία παρὰ τῷ ἐν Σοφίᾳ ἀντιπροσώπῳ τῆς Ἑλλάδος κ. Γρυπάρη. αἰσθήμα πληρέστατα δικαιοῦτο ἡ ὑπόθεσις ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς βουλῆς, ἀπορριφείσης τὴν ὑπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ Ἑλλήνος βουλευτοῦ κ. Σ Ἀντωνιάδου προταθεῖσαν τροποποίησιν, τοῦ ὑπουργείου σιωπήσαντος. Ὡρίσθη δὲ χρόνος ἐφαρμογῆς τοῦ ψηφισθέντος νόμου ὁ προσεχὴς Σεπτέμβριος. ἡ ἀρχὴ δηλονότι τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους.

Ἐπῆλθον τότε ἐντονοι πρὸς τοὺς Βουλγάρους ὑπουργοὺς αἱ αἰτιάσεις τοῦ Ἕλληνος πράκτορος, προκαλέσασαι εὐθὺς τὴν ἐπίσωσιν δικαιολογίας καὶ δηλώσεις λύσης καὶ τὴν ρητὴν βεβαίωσιν ὅτι κακίστοι ὁ νόμος ἐψηφίσθη, οὐχ ἥττον διατηρηθήσεται ἀθικτον τὸ καθεστὸς ἐν τοῖς σχολείοις τῶν Ἑλληνικῶν κοινοτήτων, τὸ δὲ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου τροποποιηθήσεται ὑπὲρ τῶν κοινοτήτων τούτων. Ἀλλ' ἐν τῇ μεταξὺ προελκύβῃ καὶ ἡ προσοχὴ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ὁ δ' ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς εἰς τοὺς ἐρωτήσαντας αὐτὸν περὶ τῶν συμβεκινόντων Ἄγγλον καὶ Ἰταλὸν πράκτορας, ἀγανχόσθη νὰ μιολογήσῃ ὅτι ἔδωκε τῷ κ. Γρυπάρῃ διαβεβαίωσιν περὶ μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ ψηφισθέντος ἄρθρου.

Ἐν ᾧ δὲ αἱ γενόμεναι ἔρευναι ἐγένηκαν τὴν τε ποιθησιν παρὰ ταῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείαις τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ὅτι ἡ ὑποθεσις εἰσῆλθεν εἰς εὐτυχῆ ἄδον, διότι ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἐπανέλαβε τὰς πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλλάδος δυθίσας μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου θετικὰς διαβεβαιώσεις καὶ πρὸς τοὺς ἐν Σοφίᾳ ἀντιπροσώπους Αὐστρίας, Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας ἐν ᾧ καὶ αὐτὸς ὁ πρίγκηψ ἐξεβαιώτο ὅτι ρητῶς ἐδήλωσε τῷ κ. Γρυπάρῃ γνώμην ἀναντίον πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ψηφισθέντος ἄρθρου 10 ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν κοινοτήτων· ἐν ᾧ καὶ ὁ ἐν Σοφίᾳ Ὀθωμανὸς ἐπίσκοπος Ρεσὶτ βέης, κατ' ἀντολὴν τοῦ μεγάλου Βεζύρου, ἐρωτήσας τὸν τε Σταμπούλωφ καὶ τὸν Γρατκόφ, ἐλάβανε παρ' αὐτῶν τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι οὐ μόνον τὸ ἄρθρον δὲν θέλει ἐφαρμοσθῆ, ἀλλ' ὅτι καὶ θέλει προσθῆ ἡ τροποποίησις αὐτοῦ, πάντες δ' ἀπείθοντο ὅτι ἄδυνατον ἦτο ὑποσχέσεις οὕτω ρηταὶ καὶ πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ πρὸς τὴν Τουρκίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Μεγάλων Δυνάμεων νὰ διαψευσθῶσι, τῶν πρακμάτων ὁ ροῦς κατ' οὐδὲν μετεβάλλετο.

Καὶ οὕτως ἀναβαλλομένης ἐπὶ μῆνας τῆς ἐκδόσεως τῶν προσηκουσῶν ἀναστολικῶν ὁδηγιῶν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἠρξατο πλὴν ἐμφανίζεσθαι κατ' Ἰούλιον 1892 ὑπεκφυγαὶ καὶ προφάσεις, ἀλλὰ καὶ θετικαὶ πράξεις τῆς βουλγαρικῆς ἐξουσίας μαρτυροῦσαι πρόθεσιν παρασπονδίας, ὧν ἕνεκα ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ἀρχομένου τοῦ Αὐγούστου διὰ τοῦ ἐν Σοφίᾳ νέου αὐτῆς ἀντιπροσώπου, τοῦ κ. Γ. Ἀργυροπούλου, ἠναγκάσθη νὰ διατυπώσῃ πρὸς τὴν Βουλγαρικὴν ἐντονον διαμαρτύρυιν, μετὰ ρητῆς προανεγγελίας ὅτι ἀκοπὸν εἶχε νὰ προσφύγῃ εἰς τὰς ὑπογραψάσας τὴν Βερολίνειον Συνθήκην δυνάμεις ἂν οἱ Βουλγαροι ὑπουργοὶ ἐξηκολούθουν ἐπιμένοντες εἰς τὴν αὐτὴν σκολιὰν ὁδόν.

Ἀλλ' ἀντὶ διορθώσεως αἴρνης ἐγιώσθη ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργὸς Ζίρκωφ ἐν μακροτάτῃ ἐγκυκλίῳ πρὸς τους ἐπιθεωρητὰς τῆς Ἐκπαιδεύσεως,—δημοσιευθείσῃ καὶ διὰ τοῦ τύπου,—παρῄγγελλε γενικὴν καὶ αὐστηρὰν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου νόμου, ὅτι μάλιστα ὁ ἐν Φιλιππουπόλει ἐπιθεωρητὴς ἐν μεγάλῃ σπουδῇ τὴν ἐγκύκλιον ταύτην τῇ 20 Αὐγούστου ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς αὐτοῦ ἐφόρους τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων προσκαλῶν αὐτοὺς εἰς συμμόρφωσιν.

Ἐν ᾧ δὲ πρὸς τὰς διὰ τὴν δολίαν ταύτην πρᾶξιν ἐν τῇ βουλγαρικῇ κυβερνήσει ἐντόνους αἰτιάσεις τοῦ Ἕλληνος πράκτορος ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἐξεβάλλο δικαιολογούμενος ὅτι ἡ ἐγκύκλιος τοῦ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργοῦ ἐσταλη ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, εἰς ὃ μόνον τὴν 23 Αὐγούστου ἀνεκοινώθη, καὶ καθησύχαζε τὸν πράκτορα διὰ τῆς προσθέτου ἐπιβεβαιώσεως ὅτι τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπόρριπν ἔχει νὰ μὴ ἐφαρμόσῃ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα τὸν νόμον, καὶ αὐτὸς δὶ ὁ Βούλγαρος πρωθυπουργός, ἐν Φιλιππουπόλει διατρίβων, ἔλεγε πρὸς τὸν ἐκεῖ Ἕλληνα μητροπολίτην ὅτι ἐπὶ τοῦ σχολικοῦ ζητήματος θέλει φαγῆ εὐάρεστος πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, παρὰ ταῦτα πάντα ἐν μὲν Φιλιππουπόλει τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον τοὺς ἐπὶ τοῦτῳ προσκληθέντας ἔφορους τῶν ἑλληνικῶν σχολείων τῇ 7 Σεπτεμβρίου ῥῆστα ἀν προτιθεται ἡ ἑλληνικὴ κοινοτὴς νὰ παραχωρῇσῃ οἰκειοθελῶς τὰ σχολικὰ κτίρια μετὰ τῶν κοινοτικῶν κτημάτων ἢ προτιμᾷ νὰ κατολογηθῶσι διὰ τῆς βίας· τὰ δ' ἐν Πόρτῳ σχολεῖα, ποιησάμενα ἔναρξιν τῶν μαθημάτων τῇ 10 Σεπτεμβρίου, ἐκλείοντο ἐν ᾧ ὑπὸ τοῦ Βουλγάρου ἐπιθεωρητοῦ τῇ βοηθείᾳ χωροφυλάκων Κιὰ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον οἱ Βούλγαροι ὑπουργοί, ὁ τε πρωθυπουργὸς καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἐγίνοντο ἀφαντοι εἴτε κρυπτόμενοι ἐπιμελῶς, ἢ ἐπὶ πορφσει ἀσθενείας ἢ λόγῳ ἐξόδου εἰς ὕβραν· εἴτε αἰρνίδιος ἀπεχρήμενοι εἰς Φιλιππούπολιν, καθιστῶντες οὕτω; ἐκυτοὺς ἀπροσίτους εἰς τὸν ἀπανελλημμένος ζητήματα συνέντευξιν Ἕλληνα διπλωματικὸν πράκτορα. Ὁμοίας δ' ἀποτυχίας ὑφίστατο καὶ ὁ μετ' ἐκτάκτου ἀποσταλεὶς τῶν Πατριαρχείων εἰς Σοφίαν ἀφικόμενος τέως Μητροπολίτης Φιλιππουπόλεως, τότε δὲ Χελκηδόνος Ἰωακείμ, περὶ οὗ ἀπέστελλε μὲν τότε ὁ ἐν Βάρνῃ ἀνταποκριτὴς τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου ὅτι, ἐκπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ὅπως διαπραγματευθῇ πρὸς τὴν βουλγαρικὴν κυβέρνησιν, διέτριβεν ἐν Φιλιππουπόλει. ἔνθα εὐρίσκοντο ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος καὶ ὁ Σταμπούλωφ καὶ ὁ Γρατκόφ, ἀλλὰ δὲν ἀνέγραφεν, ὡς ἄγνωστον πιθανῶς εἰς αὐτόν, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν πρὸς αὐτὸν ἐπιφοιτήσεων, ὅσον καὶ ἀληθὲς ἐκεῖνο ἐπεισόδιον, ὅτι ὁ ἀγχίνους ἱερόκηρυξ, διόδξας μέχρι τοῦ ἐν Σοφίᾳ οἰθοπόδρομικοῦ σταθμοῦ τοὺς μέλλοντας ἐκεῖθεν ἀναχωρεῖν εἰς Φιλιππούπολιν δύο ὑπουργοὺς, προεδρεύσας ἀπαρτήσης ἐθρωσιθείς ἐν τῇ εἰς αὐτοὺς προαιρεμένῃ αἰθηροβόρμιχῇ ἀμάξῃ ἐπέβαλεν ἐκεῖ ὡς συνεπιβάτης μεταξὺ Σοφίας καὶ Φιλιππουπόλεως τὴν συνέντευξιν ἣν ἀποδιδράσκοντες ἀπεστέρουν αὐτὸν ἐν Σοφίᾳ.

Εἰς τοῦτο ἐλθόντων τῶν πραγμάτων, δὲν ἐπιτρέποτο ἐπὶ πλέον εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνην ἀναβολὴ τῆς ἐκτελέσεως τῆς σκοπίμως προαναγγελθείσης ἀπειλῆς ὅτι, ἂν ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἐπέμενεν εἰς τοιαύτην σκολὶαν πορείαν, ἡ Ἑλλὰς ἀπόφασιν εἶχε νὰ προσφύγῃ ἐνώπιον τῶν ὑπογραφάντων τὴν Βερολίνειον Συνθήκην.

"Ηδη πανταχόθεν ὑπὸ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολικῇ Ῥωμυλίᾳ ἑλληνικῶν κοινοτήτων ἦσαν ὑποβεβλημέναι θαρραλέοι ῥόῃ τὴν βουλγαρικὴν κυβέρνην ἀναφοραὶ καὶ ἄλλαι πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην αἰτούμεναι τὴν βοήθειαν αὐτοῦ· ἐκινεῖτο δὲ ζωηρότερον ἢ τέλους καὶ ὁ τότε Πατριάρχης καὶ εἰργάζετο ὅπως δήποτε καὶ ὁ Μέγας Βεζύρης· πάντα δὲ τὰ κατὰ μέρος σημαντικὰ γεγονότα τῆς ἀπὸ δέκα σχεδὸν μηνῶν πρακτικομερίας σημαντικᾶς καὶ παρ' ἡμῖν διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν κειμένων αὐτῶν μετὰ κριτικῶν καὶ ἑρμηνευτικῶν ὑποσημειωμάτων. Καὶ εἶναι μὲν ἄληθες ὅτι τινὲς τῶν ἐκ τοῦ ἀνωτέρου τούτων ἐπεχείρησαν τὸ πρᾶγμα ἢ μετὰ τινα ἔτη ἐν ᾧ ἡ ἱστορία ἔτη ἑκάστου ἐπὶ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἐν τῷ μεταξὺ προεκλήθη καὶ ἡ προσοχὴ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ὁ δ' ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς εἰς τοὺς ἐρωτήσαντας αὐτὸν περὶ τῶν συμβεκινόντων Ἄγγλον καὶ Ἰταλὸν πράκτορας, ἠγανχόσθη νὰ μιολογήσῃ ὅτι ἔδωκε τῷ κ. Γρυπάρῃ διαβεβαίωσιν περὶ μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ ψηφισθέντος ἄρθρου.

Ἐν ᾧ δὲ αἱ γενόμεναι ἔρευναι ἐγένηκαν τὴν τε ποιθησιν παρὰ ταῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείαις τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ὅτι ἡ ὑποθεσις εἰσῆλθεν εἰς εὐτυχῆ ἄδον, διότι ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἐπανέλαβε τὰς πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλλάδος δυθίσας μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου θετικὰς διαβεβαιώσεις καὶ πρὸς τοὺς ἐν Σοφίᾳ ἀντιπροσώπους Αὐστρίας, Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας ἐν ᾧ καὶ αὐτὸς ὁ πρίγκηψ ἐξεβαιώτο ὅτι ρητῶς ἐδήλωσε τῷ κ. Γρυπάρῃ γνώμην ἀναντίον πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ψηφισθέντος ἄρθρου 10 ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν κοινοτήτων· ἐν ᾧ καὶ ὁ ἐν Σοφίᾳ Ὀθωμανὸς ἐπίσκοπος Ρεσὶτ βέης, κατ' ἀντολὴν τοῦ μεγάλου Βεζύρου, ἐρωτήσας τόν τε Σταμπούλωφ καὶ τὸν Γρατκόφ, ἐλάβανε παρ' αὐτῶν τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι οὐ μόνον τὸ ἄρθρον δὲν θέλει ἐφαρμοσθῆ, ἀλλ' ὅτι καὶ θέλει προσθῆ ἡ τροποποίησις αὐτοῦ, πάντες δ' ἀπείθοντο ὅτι ἄδυνατον ἦτο ὑποσχέσεις οὕτω ρηταὶ καὶ πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ πρὸς τὴν Τουρκίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Μεγάλων Δυνάμεων νὰ διαψευσθῶσι, τῶν πρακμάτων ὁ ροῦς κατ' οὐδὲν μετεβάλλετο.

Καὶ οὕτως ἀναβαλλομένης ἐπὶ μῆνας τῆς ἐκδόσεως τῶν προσηκουσῶν ἀναστολικῶν ὁδηγιῶν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἠρξατο πλὴν ἐμφανίζεσθαι κατ' Ἰούλιον 1892 ὑπεκφυγαὶ καὶ προφάσεις, ἀλλὰ καὶ θετικαὶ πράξεις τῆς βουλγαρικῆς ἐξουσίας μαρτυροῦσαι πρόθεσιν παρασπονδίας, ὧν ἕνεκα ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ἀρχομένου τοῦ Αὐγούστου διὰ τοῦ ἐν Σοφίᾳ νέου αὐτῆς ἀντιπροσώπου, τοῦ κ. Γ. Ἀργυροπούλου, ἠναγκάσθη νὰ διατυπώσῃ πρὸς τὴν Βουλγαρικὴν ἐντονον διαμαρτύρυιν, μετὰ ρητῆς προαναγγελίας ὅτι ἀκοπὸν εἶχε νὰ προσφύγῃ εἰς τὰς ὑπογραψάσας τὴν Βερολίνειον Συνθήκην δυνάμεις ἂν οἱ Βούλγαροι ὑπουργοὶ ἐξηκολούθουν ἐπιμένοντες εἰς τὴν αὐτὴν σκολιὰν ὁδόν.

Ἀλλ' ἀντὶ διορθώσεως αἴρνης ἐγιώσθη ὅτι ὁ ἐπὶ

ΖΩΓΡΑΦΕΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἐκδιδομένη τῇ ἐπιστασίᾳ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Φιλολογικοῦ Συλλόγου.

Πλάτων, ἐξ ἑρμηνείας καὶ διορθώσεως Σπυρ. Μωραΐτου, τόμος πρῶτος, περιέχων Εἰσαγωγὴν, Ἀπολογίαν, Κρίτωνα, Γοργίαν, Ἀθήνησι ἐκ τοῦ τυπογραφείου Π. Δ. Σακελλαρίου, 1905 εἰς 8ον σελίδες 16+802.

"Οσοι ἐκ τῶν συγγρόνων Ἑλλήνων κατέχοντεσι ὑπὸ φιλομαθείας φλογεραῖς, εἶναι δὲ καὶ τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐνθουσιασταὶ ἐρασταί, δὲν δικαιοῦνται νὰ μεμψιμοιρῶσιν, ὅπως οἱ πατέρες αὐτῶν, διὰ τὴν σπάνιν βιβλίων δυναμένων νὰ πληρώσωσι πολὺ ἢ ὀλίγον τὴν φιλομάθειαν αὐτῶν. Γενναῖοι γοῦν, ὧν τὸ ὄνομα εὐφήμως θὰ ἀναγράψῃ ἡ ἱστορία τῶν γραμμάτων παρὰ τοῖς νεωτέροις Ἕλλησι, δόκιμοι δὲ συγγραφεῖς, δι' οὗς εὐλόγως τὸ ἔθνος ὀφείλει νὰ σεμνύνεται, ἐπλούτισαν κατὰ τὰς τρεῖς πρὸ πάντων τελευταίας δεκαετηρίδας τὴν περιγραν ἡμῶν φιλολογίαν δι' ἔργων, ἅτινα εἴτε συνέγραψαν αὐτοὶ εἴτε μετήγεγκον εἰς ἕνων γλωσσῶν. Ἡ ἱστορία ἰδίως καὶ ἡ ἀρχαιολογία καθθλον εὗρον καὶ παρ' ἡμῖν κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους προθυμοὺς καὶ δεξιοὺς θεράποντας, ὧν τὰ ἔργα πρόκειται ὡς περιφανὴ τεκμήρια τῆς τελουμένης ἐν τῇ συγχρόνῳ Ἑλλάδι πνευματικῆς προόδου. Ἡ δὲ κατανόησις τῶν ἀρχαίων συγγραφέων προήχθη κρότησις, ἤτις προκπαιτεῖται, ἐπιγίγνεται μόνον μετὰ μακροχρόνιον καὶ ἐνδελεχῆ καὶ σκόπιμον μελέτην τῶν πλατωνικῶν συγγραμμάτων καὶ τῆς πλατωνικῆ. φιλοσοφίας. Διότι κατὰ τὰ σωζόμενα χειρόγραφα εἶναι πλεῖστα καὶ περὶ αὐτοῦ ἔγράφησαν βιβλιοθῆκαι ὅλαι καὶ αἱ γνῶμαι τῶν ἀσχολήθεντων περὶ τὸν ἔξοχον φιλόσοφον εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀντικρυφίμεναι. Διὰ τοῦτους τοὺς λόγους μετὰ δέους εὐνοήσου ὀφείλει νὰ προβῇ εἰς τὸ ἔργον, ὅστις φιλοδοξεῖ νὰ χειραγωγήσῃ τοὺς ἀδαεστέρους εἰς τὰ πάγκαλα τοῦ Πλάτωνος ἀνάκτορα, ἂν θέλῃ νὰ μὴ θαμβῆσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκ τοῦ ἀφθόνου πλατωνικοῦ φωτὸς, ἀκοτίσῃ δὲ μᾶλλον καὶ τὸν νοῦν αὐτῶν· ἀλλ' ὁ κ. Σπυρ. Μωραΐτης διεχρίβωσν ὅλων περὶ τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν γραμματείαν καὶ περὶ πάντων περὶ τὴν φιλοσοφίαν εἶναι χειραγωγὸς δεξιώτατος καὶ τοῦ δυσχεροῦς ἔργου ἐν ᾧ τῆς ἀντᾶξίας, ὡς θὰ δείξωμεν, ὡς νομίζομεν, δι' ὅσων προτιθέμεθα νὰ εἴπωμεν ἐντεῦθεν ἐξ ἀφορμῆς τοῦ πρώτου τόμου τοῦ ὅλου αὐτοῦ ἔργου, ὅστις πρόκειται, τόγε νῦν ἔχον, εἰς ἡμᾶς.

Ὁ κ. Μωραΐτης ἄρχεται τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐξιστορήσεως τοῦ βίου τοῦ Πλάτωνος· καὶ εὐλόγως. Διότι τὰ μεγάλα τῆς διανοίας ἔργα δὲν ἐκπηδῶν ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ συγόντος, οὐδὲ ἐκπηδῶσιν εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχεν. Ἰδιοφυΐα τὸ ἐγγενὲς ἀγωγὴ καὶ παιδεία, ἐπικουρικὴ εἰς τὴν ὀπῴρυσσαν ἰδιοφυΐαν, συνθῆκαι καὶ περιστάσεις εὐμενεῖς, περιβάλλον λεληθότως ἐξυῴσὸν τὴν διάνοιαν τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, ἐπιμέλεια ἀνένδοτος καὶ ἐπιμονὴ μὴ ὑποχωροῦσα καὶ ἀνυπέβλητα κωλύματα, ταῦτα εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, ἴνα παραχθῶσιν ἔργα διανοητικὰ ἀπαρμίλλα. Διὰ τοῦτο ἡ γνῶσις τοῦ βίου τῶν μεγάλων ἀνδρῶν καθόλου τε καὶ ἐν τῇ τε ἀρετῇ καὶ τῇ κακίᾳ ἀναγκαία ἐστὶ πρὸς τὴν ἐξ ἀρετῆς ἀνάβασιν ἐκ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες ἐκστρατεύοντες ἐν Θερίσῳ ὑπὲρ τῆς ἐνόσεως εἶχον ὡς συμπράκτορας τοῦτο μὲν τοὺς Ἰταλοὺς καραβιοφόρους, τοῦτο δὲ τοὺς μουσουλμάνους βέηδας. Φαίνεται, ὅτι ἡ σύμπραξις ὅλων τῶν ἐθνικῶν τούτων πραγόντων ἐξακολουθεῖ εἰσέτι. Ὁ Μονακὸ καὶ οἱ ὀπ' αὐτὸν ἀπαξιωματικοὶ Ἰταλοὶ διέπρεψαν κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἐν τῷ κλεισίαυι τοῦ βουλευτηρίου, ἐν ᾧ φρουροῦσι νῦν αὐτοὶ ἐργαζόμενον, ἐν τῇ διανομῇ ἴσων ἐισιτηρίων εἰς ἀντιποιλεευομένους καὶ συμπολεμουμένους, ἐν τῇ ἀδεᾳ ἐλευθέρας ἀποπλοφορίας τῶν κινδυνευόντων βενιζελικῶν. "Οτε δὲ ἐνόσθη, ὅτι ὑπὸ τὴν γενικὴν κατακραυγὴν τῶν ἐξεγερθέντων Κρητῶν ἡ Ἰταλία ἠναγκάσθη νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἐκ Κρήτης ἀποχώρησιν τῶν λαμπρῶν τούτων ὀργανοτῶν, οἱ μουσουλμᾶνοι, οἱ γαρικὴν κυβέρησιν, διέτριβεν ἐν Φιλιππουπόλει. ἔνθα εὐρίσκοντο ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος καὶ ὁ Σταμπούλωφ καὶ ὁ Γρατκόφ, ἀλλὰ δὲν ἀνέγραφεν, ὡς ἄγνωστον πιθανῶς εἰς αὐτόν, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν πρὸς αὐτὸν ἐπιφοιτήσεων, ὅσον καὶ ἀληθὲς ἐκεῖνο ἐπεισόδιον, ὅτι ὁ ἀγχίνους ἱερόκηρυξ, διόδξας μέχρι τοῦ ἐν Σοφίᾳ οἰθοπόδρομικοῦ σταθμοῦ τοὺς μέλλοντας ἐκεῖθεν ἀναχωρεῖν εἰς Φιλιππούπολιν δύο ὑπουργοὺς, προεδρεύσας ἀπαρτήσης ἐθρωσιθείς ἐν τῇ εἰς αὐτοὺς προαιρεμένῃ αἰθηροβόρμιχῇ ἀμάξῃ ἐπέβαλεν ἐκεῖ ὡς συνεπιβάτης μεταξὺ Σοφίας καὶ Φιλιππουπόλεως τὴν συνέντευξιν ἣν ἀποδιδράσκοντες ἀπεστέρουν αὐτὸν ἐν Σοφίᾳ.

Εἰς τοῦτο ἐλθόντων τῶν πραγμάτων, δὲν ἐπιτρέποτο ἐπὶ πλέον εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνην ἀναβολὴ τῆς ἐκτελέσεως τῆς σκοπίμως προαναγγελθείσης ἀπειλῆς ὅτι, ἂν ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἐπέμενεν εἰς τοιαύτην σκολὶαν πορείαν, ἡ Ἑλλὰς ἀπόφασιν εἶχε νὰ προσφύγῃ ἐνώπιον τῶν ὑπογραφάντων τὴν Βερολίνειον Συνθήκην.

"Ηδη πανταχόθεν ὑπὸ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολικῇ Ῥωμυλίᾳ ἑλληνικῶν κοινοτήτων ἦσαν ὑποβεβλημέναι θαρραλέοι ῥόῃ τὴν βουλγαρικὴν κυβέρνην ἀναφοραὶ καὶ ἄλλαι πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην αἰτούμεναι τὴν βοήθειαν αὐτοῦ· ἐκινεῖτο δὲ ζωηρότερον ἢ τέλους καὶ ὁ τότε Πατριάρχης καὶ εἰργάζετο ὅπως δήποτε καὶ ὁ Μέγας Βεζύρης· πάντα δὲ τὰ κατὰ μέρος σημαντικὰ γεγονότα τῆς ἀπὸ δέκα σχεδὸν μηνῶν πρακτικομερίας

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἀθήνησι 1903
ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

† Η Α. Σ. Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΘΗΝΩΝ Πρόεδρος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΛΑΚΟΡΙΤΗΣ Ταμίας
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΚΕΛΑΣ
ΜΑΡΚΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΓΓΑΝΤΖΟΓΛΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΚΤΙΒΑΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΣΤΡΕΪΤ
ΔΗΜ. ΖΑΪΜΗΣ
ΜΙΑΤ. ΝΕΓΡΕΩΝΤΗΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ε. ΒΡΥΖΑΚΗΣ Γενικὸς Γραμματεύς.

Εἰσφοραὶ δέχονται: Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος (ἀρίθμ. 19 20), καὶ αἱ λοιπαὶ ἐν Ἀθήναις, Τράπεζαι. Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις τὰ ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ αἱ τοπικαὶ πρὸς συλλογὴν ἐράνων Ἐπιτροπαί.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀπὸ 1ης ἐπιόντος Σεπτεμβρίου τὸ δικηγορικὸν γραφεῖον τοῦ κ. Ἰ. Λαμπρίδου καὶ τὰ τοῦ «Ἀγῶνος» μετάγονται εἰς τὴν ἐν ὁδῷ Σόλωνος ὑπ' ἀριθ. 36 οἰκίαν.

Φύλλα διαθέτει ἐν τῷ νομῷ Θεσσαλονίκης, ἄλλα δὲ τόσα ἐν τῷ τῆς Ἀδριανουπόλεως.

***

— *Διακόσιοι πεντήκοντα νέοι πρόσφυγες ἔρθασαν εἰς Πειραιὰ ἐκ διαφόρων πόλεων προερχόμενοι τῆς Ἀν. Ῥωμυλίας καὶ Βουλγαρίας φρικώδη περιγράφοντες τὴν αὐτόθι κατάσταιαν, ἀναφανδὸν ἀσκουμένην τὴν βίαν ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν τῶν δολοφονικῶν συλλόγων, ἀπροκαλύπτως δὲ βοηθοῦσαν αὐτὴν τὴν κυβέρνησιν τὸ ἔργον τῆς ἀτιμίας. Αἱ ἐκκλησίαι καὶ τὰ σχολεῖα ἐξακολουθοῦσι διαπαράμενα ὑπὸ τὸν τύπον τῆς ἐκουσίας ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν ἐφορειῶν ἐκχωριήσασι, οἱ "Ἕλληνες δ' ἀπειλοῦνται μὲ τὰ χείρισα τῶν κακῶν, ἐὰν μὴ προσχωρήσωσιν εἰς τὴν ἐξαρχίαν. Ἀλλ' ἔει δεινότερα διεδόθησαν τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν, ὅτι ἤδη, ἡ Σοζζοπολὶς δπέσυη τὴν τύχην τῆς Ἀγχιάλου παρανάλωμα τοῦ πυρὸς γενομένη.*

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ Μ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐγὼ, ὁ Μιχαὴλ Ἀναγνωστόπουλος κάτοικος τῆς Βοστόνης, τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Σούφολκ (Suffolk) καὶ τῇ πολιτείᾳ τῆς Μασσαχουσέτης κειμένης, συντάττω, δημοσιεύω καὶ ἠθελὼ τὰ ἑπόμενα ὡς τὴν τελευταίαν θέλησίν μου καὶ διαθήκην, ἀνακαλῶν πάσας τὰς ἄλλας προηγουμένας διαθήκας μου.

Ἐν Δίδῳ καὶ κληροδοτῶ εἰς τὸν ἀδελφόν μου Χριστόδουλον Ἀναγνωστόπουλον, κάτοικον τοῦ Πλάνος ὁ Πλάτων, ὁ ὑπὸ τῆς θείας μανίας τῆς φιλομαθείας καὶ τῆς ζητήσεως κατεχόμενος, ἀνεπτύσσετο εἰς ἄνδρα πλέον ὡρίμον. Ἀλλ' ἡ μονηλικὴ αὕτη ἀκμὴ πόλεως ὁλοκλήρου φερομένης πρὸς τὰ ὄρη τῶν ἰδεῶν, δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολύ. Αὐτὸς ὁ Περικλῆς, ὁ ἐκπροσωπῶν εἴπερ τις καὶ ἄλλος τὸ μεγαλεῖον αὐτῆς, ὁ τελειότατος ἀντιπρόσωπος τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος, φέρει ἐπὶ τοῦ ἀκτινοβολοῦντος προσώπου αὐτοῦ δύο μελανὰς κηλῖδας, λέγει ὁ κ. Μωραΐτης· ἡ πρώτη εἶναι

ἰσχυρῶν Προστατῶν μας, πρὸς τὴν ὁποίαν καὶ ἡ σύνεσις μᾶς ἐπιβάλλει νὰ μὴ ἀντιπαλαίσωμεν καὶ οἱ δεσμοὶ τῆς εὐγνωμοσύνης μᾶς συγκρατοῦν.

Διὰ τῆς περιπετείας ταύτης τὸ πολύπρακτον καὶ μακρὸν κρητικὸν δρᾶμα εἰς τὸ τέλος τῆς λύσεώς του ἐπανέρχεται εἰς τὴν ὀρχικὴν αὐτοῦ σπουδαιότητα, καὶ αἱ φροντίδες καὶ αἱ μέριμναι ὁποία θὰ εἶναι ἡ τύχη τῆς Κρήτης ἐπανευρίσκουσι τὴν προτέραν των δύναμιν.

Δύο μῆνες εἶναι ἤδη, ἀφ' ὅτου τὸ πρῶτον ἀνεκοινώθη ἡμῖν ἡ ἀπάντησις τῶν Μεγάλων Δυνάμεων πρὸς τὸ ψήφισμα τῆς συνελεύσεως, ἀπάντησις, ἥτις ἑρμηνεύθη ὡς μηδὲ πρὸς τὴν εὔρυνσιν τοῦ αὐτονόμου ἡμῶν πολιτικοῦ καθεστῶτος συντελοῦσα.

Δὲν εἶχε παρέλθει ἡ τοιαύτη ἔκπληξις, ὅτε ἐπάλληλος διεδόθη ἡ εἴδησις, ὅτι ἀπομακρύνεται τῆς Κρήτης ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων. Ἡ πλειονοψηφία τῆς συνελεύσεως τότε, ἐπιτελοῦσα τὴν ρητὴν καὶ δεδηλωμένην τῶν ἐντολέων της θέλησιν, ἔκαμε χρῆσιν τῶν γνωστῶν ἐκείνων πρός τε τὰς Μεγάλας Δυνάμεις καὶ τὸν ἡμέτερον Βασιλέα διαβημάτων.

Οὕτω τὸ ἀρχικῶς ἁπλοῦν ἡμέτερον ζήτημα προσεπετλάκη μὲ τοιοῦτον τρόπον, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν σχετικὴν ἀνακοίνωσιν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων θὰ ἀπασχολήσῃ τὴν προσοχὴν καὶ τὰς ἐργασίας τῆς Συνελεύσεως.

Ἀπέναντι τῆς δημιουργηθείσης ταύτης περιπλόκου καταστάσεως ἓν πρᾶγμα μένει ἐπίκαιρον καὶ δραστικὸν καὶ σύμφωνον πρὸς τὴν ἑκάστοτε εἰς παρομοίας δυσκόλους περιστάσεις διαγωγὴν τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἡγητόρων αὐτοῦ. Ἡ σύμπνοια καὶ ὁμόνοια αὐτοῦ, καὶ ἡ σύνεσις καὶ ἡ σωφροσύνη του. Ταῦτα σήμερον εἶναι τὰ ὅπλα τῶν ἀσθενῶν πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς, καὶ ταῦτα ἐπιβάλλουσι καὶ οἱ ἀδιάρρηκτοι δεσμοὶ καὶ αἱ μεγάλαι ὑποχρεώσεις, διὰ τῶν ὁποίων ἡ Κρήτη ἀπὸ πολλοῦ ἔχει συνδεθῆ μὲ τὸ ἐλεύθερον Ἑλληνικὸν Βασίλειον.

Καὶ τὸ ἀξίωμα, μὲ τὸ ὁποῖον καὶ νῦν καὶ ἄλλοτε μὲ ἔχετε περιβάλει, καὶ ἡ ἡλικία μου θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ μοὶ παρέχωσιν ἑκάστοτε τὸ θάρρος, ἵνα παρέχω ἐπίκουρον εἰς τὸν ὑμέτερον ἐγνωσμένον πατριωτισμὸν τὴν μικρὰν πεῖράν μου, ἵνα ἐξελθωμεν τῶν σημερινῶν δυσχερειῶν τηροῦντες ἀλώβητον τὴν πολλάκις δοκιμασθεῖσαν πολιτικὴν τοῦ Κρητὸς σύνεσιν καὶ προάγοντες τὸ ἡμέτερον ζήτημα, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου τοσαῦται θυσίαι ἐπὶ τοσαύτας γενεὰς ἔχουσι προσφερθῆ εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος».

Ἐκφρασθείσης εἶτα τῆς εὐαρεσκείας τῆς συνελεύσεως πρὸς τὸν προσωρινὸν πρόεδρον κ. Σκουντῆν, ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροέδρων καὶ γραμματέων. Καὶ ἀντιπρόεδροι μὲν ἀνεδείχθησαν οἱ κκ. Ἐμμ. Μοδάτσος, Γ. Παπαμαστοράκης καὶ Μάρκος Δημητρακάκης, γραμματεῖς δὲ οἱ κ. Ἐμμ. Ἰ. Τσουδερὸς, Ἰω. Βογιατζάκης καὶ Μ. Κεφαλογιάννης, πάντες ὑποψήφιοι τῆς συμπολιτεύσεως.

Τὴν ἐπιοῦσαν οἱ πρόξενοι τῶν Δυνάμεων ἀνεκοίνωσαν τὴν δευτέραν τούτων διακοίνωσιν. Τὸ ἔγγραφον τῶν προξένων καὶ ἡ ἐν αὐτῷ περιεχομένη διακοίνωσις τῶν Δυνάμεων ἔχουσι κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς «Ἑστίας» παρεχομένην μετάφρασιν οὕτω:

«Οἱ ὑπογεγραμμένοι Γεν. Πρόξενοι τῶν Προστατίδων Δυνάμεων ἐν Κρήτῃ, συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τῶν Κυβερνήσεων αὐτῶν, φέρουσιν εἰς γνῶσιν τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ ἐν ὀνόματι τῶν Δυνάμεων καὶ ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων τὸ ἑπόμενον κείμενον ταὐτοσήμου διακοινώσεως ἐπιδοθείσης τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ Γεωργίῳ τὴν 1)14 Αὐγούστου 1906 ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπων τῶν προστατίδων τῆς Κρήτης Δυνάμεων:

«Αἱ προστάτιδες Δυνάμεις, ἐκδηλοῦσαι τὴν ἐπιθυμίαν των ὅπως λάβωσιν ὑπ' ὄψιν, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, τοὺς πόθους τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ καὶ ὅπως ἀναγνωρίσωσιν ἀμπράκτως τὸ ἐνδιαφέρον, ὅπερ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων βεβαίως τρέφει ἀείποτε διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς Κρήτης, (τὸ γαλλικὸν κείμενον ἔχει: à fin de reconnaître d'une manière pratique l'intérêt que S.M. le Roi des Hellénes doit toujours prendre à la prospéristé de la Crète (Σ. «Ἀγῶνος»), συνφώνησαν ὅπως προτείνωσιν εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα, ἵνα εἰς τὸ ἑξῆς, ὁσάκις ἡ θέσις τοῦ Ὑπάτου Ἁρμοστοῦ τῆς Κρήτης ἤθελεν ἀπομένει κενὴ, ἡ Α.Μ κατόπιν ἐμπιστευτικῶν συνεννοήσεων μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν προστατίδων Δυνάμεων ἐν Ἀθήναις, ὑποδεικνύει ὑποψήφιον ἱκανὸν νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐντολὴν τῶν Δυνάμεων ἐν τῇ Νήσῳ καὶ κοινοποιῇ ἐπισήμως αὐτοῖς τὴν ἐκλογήν του.

«Αἱ προστάτιδες Δυνάμεις, εὐθὺς ὡς ἤθελον ἐγκρίνει τὴν ἐκλογὴν, θὰ λαμβάνωσι τὰ κατάλληλα μέτρα, ὅπως ἀναθέτωσι τὴν ἐντολήν των εἰς τὸν νέον Ὕπατον Ἁρμοστὴν διὰ περίοδον ὡρισμένην πενταετίας καὶ κοινοποιῶσι τὸν διορισμὸν τοῦτον πρὸς τὴν Α.Μ. τὸν Σουλτᾶνον.

«Ἡ παραχώρησις αὕτη ἐν τῷ πνεύματι τῶν Προστατίδων Δυνάμεων ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον μέρος τῶν μεταρρυθμίσεων τῶν προταθεισῶν ἐν τῇ κοινῇ διακοινώσει τῶν Γεν. Προξένων ἐν Κρήτῃ πρὸς τὸν Ὕπατον Ἁρμοστὴν τῇ 10)23 Ἰουλίου καὶ αἱ Μ. Δυνάμεις τρέφουσι τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Κρητικὴ Συνέλευσις θέλει νομιμοφρόνως τὴν ἀποδεχθῇ».

«Κοινοποιοῦντες τ' ἀνωτέρω πρὸς τὸν Κρητικὸν λαὸν οἱ Γεν. Πρόξενοι ἐφιστῶσιν ὅλως ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς σοβαρωτάτης σημασίας τῆς τελευταίας παραγράφου τῆς διακοινώσεως τῶν Δυνάμεων, τῆς ἀναφερομένης ἀνωτέρω.

«Ἐν Χανίοις τὴν 1)14 Σεπτεμβρίου 1906».

Ἅμα τῇ κοινοποιήσει ταύτῃ ὁ πρίγκηψ Γεώργιος ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Κρήτην τὸ ἑπόμενον διάγγελμα, ὅπερ οὐδεὶς Ἕλλην θ' ἀναγνώσῃ ἄνευ ἀρρήτου συγκινήσεως, παλλόμενον ὑπὸ τῆς ἀγνοτάτης φιλοπατρίας καὶ ὑπὸ τοῦ μεγάλου πόθου τῆς ἑνώσεως, ὑπὲρ ἧς οὐδεὶς εἰλικρινέστερον, ἐμμεσώτερον, μαρτυρικώτερον εἰργάσθη ἐπὶ ὁλόκληρον ὀκταετίαν, πολὺ δ' ὀλιγώτερον οἱ ὡραίας λέξεις φέροντες εἰς τὰ χείλη των, ἀλλ' ἀεὶ κενὴν ἔχοντες καὶ κεφαλὴν καὶ καρδίαν δημοκόποι, οἵ τε ἐντεῦθεν τοῦ Μυρτῴου καὶ οἱ ἐκεῖθεν:

«Κρῆτες,

Ἡ ἄρτι δημοσιευθεῖσα διακοίνωσις τῶν προστατίδων Δυνάμεων χορηγεῖ εἰς τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων τὸ δικαίωμα, ἵνα ἐφεξῆς αὐτὸς προτείνῃ τὸν Ὕπατον Ἁρμοστὴν τῆς Κρήτης.

Ἡ παραχώρησις αὕτη ἀποτελεῖ μέγα πρὸς τὴν τελικὴν καὶ πολυπόθητον λύσιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος βῆμα.

Μοὶ ἐπιτρέπει δὲ τὸ βαρυσήμαντον τοῦτο γεγονός, κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Βασιλέως καὶ ὁδηγιῶν αὐτοῦ, ἵνα ἀπέλθω πλέον τῆς νήσου μὲ τὴν συνείδησιν μὲν ἥρεμον, διότι πιστῶς καὶ μετὰ εἰλικρινοῦς ἀφοσιώσεως ἐξετέλεσα τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκόν μου, μὲ τὴν καρδίαν δὲ πλήρη τῆς γλυκείας ἐλπίδος, ὅτι ἐν προσεχεῖ μέλλοντι θἀνατείλῃ ἡ εὐτυχὴς ἐκείνη ἡμέρα, καθ' ἣν οἱ πόθοι ἁπάντων ἡμῶν ἐκπληρωθήσονται τελείως.

Πέποιθα, ἀγαπητοὶ Κρῆτες, ὅτι τὴν ἀμετάτρεπτον περὶ ἀναχωρήσεως ἀπόφασίν μου, σύμφωνον ὅλως πρὸς τὰς ὁδηγίας καὶ ἀποφάσεις τοῦ Βασιλέως, θὰ σεβασθῶσιν οἱ πάντες ἐμπνεόμενοι ὑπὸ ἀληθοῦς καὶ ἁγνοῦ πατριωτισμοῦ, ὅπως βέβαιός εἰμι ἐπίσης ὅτι καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν τεσσάρων προστατίδων Δυνάμεων θἀποδεχθῆτε εἰλικρινῶς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Γενικῶς πιστεύεται, ὅτι ἐντὸς τοῦ πρώτου τούτου δεκαημέρου τοῦ Σεπτεμβρίου θὰ κατέλθῃ εἰς τὴν νῆσον ὁ νέος ὕπατος Ἁρμοστὴς τῶν Δυνάμεων κ. Ἀλέξανδρος Ζαΐμης. Τὸν κ. Ζαΐμην θὰ καταγάγῃ εἰς Κρήτην τὸ θωρηκτὸν «Ψαρά», ἐφ' οὗ ἐπιβαίνων θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ πρίγκιψ Γεώργιος, πρὸς ὃν τὸ Πανελλήνιον αἰωνίαν θὰ τρέφῃ τὴν εὐγνωμοσύνην ἐφ' οἷς ἔπραξεν ἐν Κρήτῃ, πρὸς ὃν πάντες εὔχονται νὰ συνδέσῃ ἤδη τὰς εὐκλεεστάτας τῶν ἀναμνήσεων πρὸς τὸ ὄνομά του ἐν τῇ κατὰ τὸ ναυτικὸν τῆς Ἑλλάδος, οὗ τυγχάνει ναύαρχος, δράσει του.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΤΗΝ γενικὴν ἀνακούφισιν τῶν ἐν τῷ ἐλευθέρῳ βασιλείῳ ἐπὶ τῇ εἰρηνεύσει τῆς Κρήτης διὰ τῆς δευτέρας διακοινώσεως τῶν Δυνάμεων ἐτάραξαν τὰ νέα ἀγγέλματα περὶ ἐπαναστάσεως ἐν Κρήτῃ, ἣν προὐκάλεσεν ἡ ἐξ αὐτῆς ἀπομάκρυνσις τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου. Αἱ περὶ τοῦ γεγονότος τούτου εἰδήσεις ἕνεκα τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἐκεῖθεν ἀποστολῆς τηλεγραφημάτων εἶναι ἀσαφεῖς καὶ ἀόριστοι· οὐχ ἧττον φαίνεται ἀτυχῶς, ὅτι σπουδαῖα γεγονότα ἐπῆλθον, ἀφ' οὗ ὁ πρίγκιψ Γεώργιος ἠναγκάσθη εἰς νέαν νὰ προβῇ πρὸς τοὺς Κρῆτας τῇ 4 Σεπτεμβρίου προκήρυξιν, ταύτην:

Κρῆτες,

Μετὰ πολλῆς μου θλίψεως πληροφοροῦμαι ὅτι ἐγένοντο χθὲς ἐν Ἀποκορώνῳ συναθροίσεις ἔνοπλοι. Τοιαῦτα κινήματα οὐ μόνον προσβάλλουσι τὴν ὑπόληψιν τοῦ τόπου, ἀλλὰ δύνανται καὶ νὰ ζημιώσωσι σπουδαίως καὶ τῆς Κρήτης καὶ τοῦ Ἔθνους τὰ συμφέροντα.

Μετὰ τὰς ἐπανειλημμένας καὶ θερμὰς συμβουλάς μου καὶ ἰδίως μετὰ τὴν τελευταίαν προκήρυξίν μου, διὰ τῆς ὁποίας ἐγνώσθη ἡ εὐμενὴς καὶ βαρυσήμαντος τῶν προστατίδων Δυνάμεων παραχώρησις, ἡ ὑψηλὴ τοῦ Βασιλέως θέλησις, ἥτις διὰ πάντα ἀληθῆ πατριώτην πρέπει ν' ἀποτελῇ διαταγὴν καὶ ἡ ἐμὴ σύμφωνος καὶ ἀμετάτρεπτος ἀπόφασις, εἰς οὐδένα Κρῆτα ἐπιτρέπεται νὰ ἀντιφρονῇ καὶ νὰ ταράττῃ μάλιστα τὴν τάξιν.

Ἐν ὀνόματι τῆς Πατρίδος προσκαλῶ τοὺς ἐξ οἱωνδήποτε ἀλογίστων σκέψεων παραπλανηθέντας νὰ ἐπιστρέψουν ἀμέσως εἰς τὰ ἔργα καὶ τὰς ἑστίας των.

Ἰδιαιτέρως δὲ ἀξιῶ παρὰ τῆς χωροφυλακῆς νὰ τηρήσῃ ἐπαξίως τὴν δικαίως κεκτημένην φήμην της ὑπέρ ποτε ἄλλοτε σήμερον καὶ τὴν αὐστηρὰν πειθαρχίαν, προλάβῃ δὲ πᾶσαν παρὰ παντὸς ἀπόπειραν διαταράξεως τῆς τάξεως. **Γεώργιος**

Ἡ τελευταία μάλιστα παράγραφος τῆς προκηρύξεως ταύτης καθιστᾷ πιστευτὴν τὴν διάδοσιν, ὅτι ἡ ἀπειθαρχία διεσάλευσε τὰς τάξεις τῆς κρητικῆς χωροφυλακῆς. Συνδυάζοντες τὰς χρονολογίας τῶν γεγονότων τῶν τελευταίων ἡμερῶν κρίνομεν, ὅ ι ὁ τῇ 3 Αὐγούστου ἐκδηλωθεὶς ἐρεθισμὸς ὀφείλεται πρωτίστως εἰς τὴν σκαιὰν συμπεριφορὰν τῶν διεθνῶν στρατευμάτων καὶ τῶν Προξένων πρὸς τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τῆς συνελεύσεως καὶ τὴν αὐθάδη καὶ προκλητικὴν διαγωγὴν τῶν Ἰταλῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς ἐπιταθεὶς καὶ ἐκ τοῦ ἀλγεινοῦ διὰ τὴν Κρήτην γεγονότος τῆς ἐξ αὐτῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου.

Τὸ πρᾶγμα εἶναι ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἀξιοθρήνητον, προσκρούει δὲ πρὸς αὐτὸ τὸ στοιχειῶδες τῆς φιλοπατρίας αἴσθημα. Διότι αἴσθημα φιλοπατρίας βεβαίως δὲν ἐκίνησε τοὺς τοῦ Ἀποκορώνου στασιαστάς, ὅταν αὐτοὶ ἀξιῶσι νὰ ἐπιβάλωσι τὴν γνώμην των εἰς τὸν βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν πλειονοψηφίαν τῆς Κρήτης, εἰς αὐτὸ τὸ ἔθνος ὅλον, ὅπερ ἀξιοῖ σήμερον νὰ συγκεντρώνῃ τὴν προσοχὴν καὶ τὰς μερίμνας του περὶ ἄλλα σημεῖα τοῦ ἑλληνικοῦ ὁρίζοντος δεινότερον κινδυνεύοντα ἢ ὅσον κινδυνεύει ἡ Κρήτη. Οἱ ἐκ Κρήτης κλονισμοὶ τῆς Ἑλλάδος ἀπεστράγγισαν τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἀντοχήν της, ὥστε ἀσθενικὴ σήμερον νὰ ὑφίσταται τὰ πλήγματα τῶν παντοίων βαρβάρων καὶ ἀνάνδρων ἐχθρῶν της, φρικῶδες δὲ, ἤδη εἰς τὰ πλήγματα ταῦτα τῶν πολεμίων της νὰ προστίθενται καὶ τῶν τέκνων της τὰ κτυπήματα.

Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐγένετο ἡ τρίτη κλήρωσις τοῦ λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ στόλου, καθ' ἣν ἔλαχον οἱ ἑπόμενοι ἀριθμοί:

827,317	κερδ.	100,000
187,327	»	25,000
493,005	»	10,000
607,030	»	5,000
708,744	»	5,000
268,115	»	5,000
477,250	»	1,000
089,808	»	1,000
613,789	»	1,000
658,328	»	1,000
220,550	»	1,000

Ἐκληρώθησαν ἐπίσης 411 ἀριθμοὶ κερδαίνοντες ἀνὰ 100 δρ. ἕκαστος καὶ 578 ἀνὰ 50.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΙΟΥΛΙΟΥ 1906

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

			31 Ἰουλίου 1906	30 Ἰουν. 1906
Ταμεῖον: εἰς μεταλλικὸν		Δρ.	2,341,071.62	1,989,[illegible]
τραπεζικὰ γραμμάτια Ἰονικῆς Τραπέζης		»	169,345.—	273,[illegible]
κερματικὰ » δίδραχμα καὶ μονόδραχμα		»	1,120,302.—	1,050,[illegible]
Ἐξωτερικοὶ λ/σμοί. Ἀντίτιμον μεταλλικοῦ Τραπέζης εἰς τὸ ἐξωτερικόν		»	33,502,415.55	33,210,[illegible]
» » Προϊὸν ἐκδοθ. Ἐθν. Δανείου εἰς χρυσὸν Ἕλλην. Σιδηροδρ. 4 % 1902		»	11,153,821.83	11,741,[illegible]
Δάνειον πρὸς τὴν Ἕλλην. Κυβέρνησιν ἐπ' ἀναγκ. κυκλοφορίᾳ τραπεζικῶν γραμματίων		»	66,778,575.42	66,778,[illegible]
» » » » » » » διδράχμων καὶ μονοδράχμων		»	10,500,000.—	10,500,[illegible]
Ὁμολογίαι Ἐθνικῶν Δανείων: Εἰς χρυσὸν	Δρ. 23,760,690.75			
» τραπεζ. γραμμάτια	» 28,878,900.—	»	52,639,590.75	52,639,[illegible]
Ἔντοκα γραμμάτια Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς τραπ. γραμμάτια		»		1,000,[illegible]
Προεξοφλήσεις		»	21,830,925.98	21,465,[illegible]
Καθυστερήσεις προεξοφλήσεων		»	2,624,109.27	2,603,[illegible]
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ/σμοὶ ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογράφων		»	11,066,413.13	11,601,[illegible]
Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων		»	1,236,487.29	1,079,[illegible]
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ		»	60,414,512.47	59,724,[illegible]
Δάνεια εἰς δήμους, λιμένας, καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα		»	44,066,383.25	44,395,[illegible]
Χορηγήσεις εἰς γεωργοκτηματίας		»	13,884,361.91	13,868,[illegible]
Καθυστερ. χορηγήσεων εἰς γεωργοκτηματίας καὶ ἐκ γραμμ. Προνομ. Τραπ. Ἠπειροθεσσαλίας		»	4,948,791.51	4,892,[illegible]
Μετοχαὶ εἰς ἐγχωρίους Ἑταιρίας		»	4,248,073.—	4,156,[illegible]
Συμμετοχὴ εἰς Τράπεζαν Κρήτης		»	1,500,000.—	1,500,[illegible]
Ὁμολογίαι λαχ. δανείου Ἐθν. Τραπ. τῆς Ἑλλάδος 2 ½ % (εἰς τρ. γρ.)		»	1,780,900.—	1,780,[illegible]
Τοκοκομερίδια ἐν γένει		»	194,646.97	1,095,[illegible]
Καταστήματα Τραπέζης καὶ κτήματα ἐξ ἀναγκαστικῶν ἐκποιήσεων		»	8,478,427.36	8,403,[illegible]
Ἀπαιτήσεις ἐπισφαλεῖς		»	2,800,295.14	2,758,[illegible]
Ἔξοδα ἐγκαταστάσεως (ἰδίως δαπάνη κατασκευῆς τραπεζικῶν γραμματίων)		»	1,708,834.61	1,705,[illegible]
Διάφοροι λογαριασμοὶ		»	4,830,704.05	3,285,[illegible]
Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ		»	447,342.75	
Διεθνὴς Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ (λ/σμὸς ὑπηρ. Ἐθνικοῦ δανείου εἰς χρυσόν)		»	5,407.15	
Λογαριασμὸς ἐξαγορᾶς συμμετοχῆς Κυβερνήσεως εἰς κέρδη ἐκ τραπεζικῶν γραμματίων		»	1,505,280.—	1,505,[illegible]
Ἐξαγορὰ προνομίου Προνομ. Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας		»	1,040,000.—	1,040,[illegible]
Προμήθεια τροπῆς λαχειοφόρου δανείου (εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια)		»	350,000.—	350,[illegible]
Διάφορα		»	238,557.60	8,[illegible]
		Δρ.	367,405,575.61	366,265,[illegible]

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Μετοχικὸν Κεφάλαιον		Δρ.	20,000,000.—	20,000,[illegible]
Ἀποθεματικὰ Κεφάλαια		»	13,500,000.—	13,500,[illegible]
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ:				
I. διὰ λ/σμὸν τῆς Κυβερνήσεως	Δρ. 66,778,575.42			
II. » » » Τραπέζης	» 40,492,542.73	»	107,271,118.15	105,924,[illegible]
Κερματικὰ γραμμάτια δίδραχμα καὶ μονόδραχμα		»	10,500,000.—	10,500,[illegible]
Καταθέσεις ἄνευ τόκου εἰς μεταλλικὸν		»	7,480,350.91	8,170,[illegible]
Καταθέσεις ἄνευ τόκου		»	24,854,875.86	20,119,[illegible]
Ἐπιταγαὶ πληρωτέαι		»	661,226.84	866,[illegible]
Μερίσματα πληρωτέα		»	687,390.—	2,033,[illegible]
Καταθέσεις Δημοσίου διὰ χορηγήσεις δανείων κατὰ τὸν ΒΦΜ νόμον		»	283,749.94	283,[illegible]
Διεθνὴς Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπή. Λ/σμὸς καταθ. ἐκ Δημοσ. ὑπεγγύων προσόδων: Εἰς χρυσὸν	Δρ. 330,449.65			
» τραπεζ. γραμμ.	» 6,226,181.65	»	6,556,631.30	7,406,[illegible]
Ὑπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν		»		201,[illegible]
Ὑπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια		»	644,591.62	2,438,[illegible]
Καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσόν		»	774,867.87	674,[illegible]
Καταθέσεις Δημοσίου ἐπὶ τόκῳ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια		»	1,510,701.48	1,316,[illegible]
Ἔντοκος καταθεσις Δημοσίου εἰς χρυσὸν διὰ τὴν κατασκ. Σιδ. Πειραιῶς-Δεμερλῆ-Συνόρων		»	11,153,821.83	11,741,[illegible]
» » » » τραπ. γραμμ. » » » »		»	15,504.46	93,[illegible]
Καταθέσεις ἐπὶ τόκῳ		»	87,279,615.93	86,372,[illegible]
Λαχειοφόρον δάνειον Τραπέζης 3 % εἰς χρυσὸν		»	44,311,410.—	44,311,[illegible]
2 ½ % εἰς τραπεζ. γραμμάτια		»	20,485,600.—	20,485,[illegible]
Ὑπηρεσία λαχειοφόρου δανείου Τραπέζης 3 % εἰς χρυσὸν		»	2,112,722.—	2,442,[illegible]
» » » » 2 ½ % εἰς τραπ. γραμμάτια		»	139,497.50	163,[illegible]
Καταθέσεις Ταμιευτηρίου		»	6,373,487.31	6,264,[illegible]
Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ		»		117,[illegible]
Διάφορα		»	808,612.61	836,[illegible]
		Δρ.	367,405,575.61	366,265,[illegible]

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 11 Αὐγούστου 1906.

Ὁ Ὑποδιευθ.ντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Δ. Α. ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Δηλοῖ

Ὅτι ὁ διὰ τοῦ ἀπὸ 16ης Ἰουνίου ἐ. ἔ. ὑπ' ἀριθ. 2.074 ἐγγράφου τῆς Πρυτανείας προκηρυχθεὶς ἐπαναληπτικὸς διαγωνισμὸς πρὸς ἀποστολὴν ἑνὸς διδάκτορος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς εἰς Ἑσπερίαν ἐκ τῶν περισσευμάτων τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀοιδίμου Ἰ. Σφογοπούλου, ἀναβάλλεται εἰς τὴν 11ην Ἰανουαρίου 1907.

Οἱ ὅροι τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου ἔσονται οἱ αὐτοὶ μὲ τοὺς ἐν τῇ ἀπὸ 27ης Ἀπριλίου 1906 προκηρύξει τῆς Πρυτανείας διαλαμβανομένους.

Αἱ αἰτήσεις τῶν βουλομένων νὰ μετάσχωσι τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου μετὰ τῶν οἰείων δικαιολογητικῶν γίνονται δεκταὶ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Πρυτανείας μέχρι τῆς 8ης Ἰανουαρίου 1807.

Ὁ Πρύτανις
(Τ. Σ.) **Ν. Γ. Πολίτης**

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Δηλοῖ,

Ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ καὶ αἱ ἀνανεώσεις τῆς ἐγγραφῆς τῶν φοιτητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου διὰ τὸ ἀρχόμενον χειμερινὸν ἑξάμηνον τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1906—1907 ἄρχονται τὴν 1ην Σεπτεμβρίου καὶ λήγουσι τὴν 10ην Ὀκτωβρίου ἐν. ἔτους.

Ὁ Πρύτανις
(Τ. Τ) **Ν. Γ. Πολίτης**
Ὁ ὑπογραμματεὺς **Σ. Ι. Ἀποστολάκης**

τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου.

Τὸ πρᾶγμα εἶναι ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἀξιοθρήνητον, προσκρούει δὲ πρὸς αὐτὸ τὸ στοιχειῶδες τῆς φιλοπατρίας αἴσθημα. Διότι αἴσθημα φιλοπατρίας βεβαίως δὲν ἐκίνησε τοὺς τοῦ Ἀποκορώνου στασιαστάς, ὅταν αὐτοὶ ἀξιῶσι νὰ ἐπιβάλωσι τὴν γνώμην των εἰς τὸν βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν πλειονοψηφίαν τῆς Κρήτης, εἰς αὐτὸ τὸ ἔθνος ὅλον, ὅπερ ἀξιοῖ σήμερον νὰ συγκεντρώνῃ τὴν προσοχὴν καὶ τὰς μερίμνας του περὶ ἄλλα σημεῖα τοῦ ἑλληνικοῦ ὁρίζοντος δεινότερον κινδυνεύοντα ἢ ὅσον κινδυνεύει ἡ Κρήτη. Οἱ ἐκ Κρήτης κλονισμοὶ τῆς Ἑλλάδος ἀπεστράγγισαν τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἀντοχήν της, ὥστε ἀσθενικὴ σήμερον νὰ ὑφίσταται τὰ πλήγματα τῶν παντοίων βαρβάρων καὶ ἀνάνδρων ἐχθρῶν της, φρικῶδες δὲ, ἤδη εἰς τὰ πλήγματα ταῦτα τῶν πολεμίων της νὰ προστίθενται καὶ τῶν τέκνων της τὰ κτυπήματα.

Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐγένετο ἡ τρίτη κλήρωσις τοῦ λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ στόλου, καθ' ἣν ἔλαχον οἱ ἑπόμενοι ἀριθμοί:

827,317	κερδ.	100,000
187,327	»	25,000
493,005	»	10,000
607,030	»	5,000
708,744	»	5,000
268,115	»	5,000
477,250	»	1,000
089,808	»	1,000
613,789	»	1,000
658,328	»	1,000
220,550	»	1,000

Ἐκληρώθησαν ἐπίσης 411 ἀριθμοὶ κερδαίνοντες ἀνὰ 100 δρ. ἕκαστος καὶ 578 ἀνὰ 50.

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Τῇ συστάσει καὶ χορηγίᾳ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμογενοῦς κυρίου Ὀδυσσέως Παντελίδου, ἐπιθυμοῦντος νὰ συντελέσῃ κατὰ δύναμιν εἰς ἐμψύχωσιν καὶ βελτίωσιν τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν θεάτρου, προκηρύσσει δραματικὸν ἀγῶνα ὑπὸ τοὺς ἑπομένους ὅρους:

α') Οἱ ποιη